

РЕШЕНИЕ

№ 4439

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3896** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителната агенция по лекарствата /ИАЛ/, подадена чрез юрк А., срещу Решение № 20192268 от 30.09.2021 г., постановено по НАХД № 3552/2020 г. на Софийския районен съд, НО, 98-ми състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-РД-И-87/27.07.2018 г., издадено от изпълнителния директор на ИАЛ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението на районния съд, като се оспорват изводите на съда за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, заради които е отменено наказателното постановление. Поддържа, че районният съд не е направил детайлен анализ на събраните доказателства и че е отменил НП, без да са налице нарушения от материална и процесуална страна. Моли се за отмяна на решението на районния съд В съдебно заседание касаторът, представляван от юрисконсулт А., поддържа касационната жалба жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения са представени в депозирано писмено становище по делото. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез упълномощен адвокат, оспорва жалбата. В съдебно заседание и в депозирана писмена защита поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол.

С процесното наказателно постановление изпълнителният директор на ИАЛ е наложил на [фирма], както следва: имуществена санкция в размер на 2000 за нарушение на чл. 207, ал. 1, т.3 във връзка с чл.169, ал.2 вр. чл. 284в от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, и имуществена санкция в размер на 75 000 лв. за нарушение на чл.284а, пр. 4-то вр. чл.291, ал.1 от с.з. И двете нарушения са констатирани в резултат на извършена на 01.12.2017г. проверка в склада на дружеството.

Решаващият състав на СРС е отменил НП по съображения, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При разглеждането на делото настоящата инстанция констатира, че към датата на устните състезания е изтекъл срока на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири година и половина от датата на извършване на нарушението.

В процесния случай датите на извършване на двете нарушения, за които са наложени имуществена санкция на ответника, не са изрично посочени в АУАН и в НП като такива, но следва да се приеме, че най-късната възможна дата на извършване на нарушенията е тази, когато е осъществена проверката в търговския обект, вследствие на която са направени констатациите за нарушенията, а именно 01.12.2017г. Броим оттогава, срокът на абсолютната давност за административнонаказателно преследване е изтекъл на 01.06.2022 г.

С оглед констатациите за изтекла погасителна давност и тъй като районният съд вече е отменил наказателното постановление, решението му следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на разноски, за които са представени доказателства. Възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно с оглед материалния интерес – имуществени санкции в общ размер на 77 000 лв. и Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.09.2021 г. по НАХД № 3552/2020 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 98-ми състав.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция по лекарствата да заплати на [фирма] сумата от 3000 лв. за разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: